

چکیده

مقدمه: برای ترمیم نقایص استخوانی و نیز حفظ ساکت دندان از گرفت ها به صورت اتوژن، آلوژن یا آلوپلاست استفاده می شود. هدف از این مطالعه بررسی اثر آلوگرفت استخوان خشک منجمد شده دمنرالیزه بر حفظ و کیفیت استخوان ساخته شده در حفره دندان خارج شده خرگوش می باشد.

مواد و روش ها: در این مطالعه تجربی، شش سر خرگوش نر آلبینو با وزن تقریبی ۲۵۰۰-۱۵۰۰ گرم و سن ۶ تا ۱۲ ماه مورد مطالعه قرار گرفتند. دندان های مولر اول بالای دو طرف تحت بی هوشی عمومی در آورده شده و ساکت ها به صورت تصادفی به دو گروه مورد (DFDBA) و کنترل (بدون قرار دادن هیچ ماده ای) تقسیم سپس ساکت دندان ها بخیه شدند. بعد از گذشت ۱۶ هفته حیوانات قربانی و از نظر متغیرهای استخوان مینرالیزه، مغز استخوان، استئوید، بافت همبند، ذرات باقی مانده آلوگرفت و وجود التهاب مورد بررسی هیستولوژی قرار گرفتند. داده ها وارد نرم افزار SPSS نسخه ۱۸ شده و نتایج توسط آزمون ناپارامتری Will coxon آنالیز شدند.

یافته ها: در گروه مورد، میانگین ذرات باقی مانده آلوگرفت $1/82 \pm 3/54$ درصد بوده، همچنین التهاب اطراف آلوگرفت در چهار مورد (۶۷%) از ساکت های گروه مورد مشاهده شده و در ساکت های شاهد هیچ التهابی یافت نشد، که تفاوت از نظر آماری معنی دار بود ($P=0/03$). مغز استخوان و بافت همبند در گروه مورد بیشتر از گروه شاهد بوده که این تفاوت از نظر آماری معنی دار نبود، همچنین در گروه شاهد استخوان مینرالیزه و استئوید بیشتر از گروه مورد بودند، که این تفاوت نیز از نظر آماری معنی دار نبود.

نتیجه گیری: قرار گرفتن آلوگرفت DFDBA در ساکت دندان تازه خارج شده، می تواند باعث ادامه التهاب و متعاقب آن تأخیر در ترمیم زخم شود.

کلمات کلیدی: ساکت دندان، آلوگرفت، DFDBA، خرگوش آلبینو، التهاب